

ПРЕС КЛИПИНГ

20.децембар 2011.

НАСЛОВИ

Нови правилник о боловањима;(стр.2)

Свака хиљадита фирма у Србији поклони 13. Плату; (стр.3)

Оштрији услови за пензионисање мушкараца; (стр.4)

Здравковић: Владу би требало да води неко од успешних привредника; (стр.6)

Синдикат полиције: Штрајк док Влада не потврди да су средства обезбеђена; (стр.7)

Само за основне намирнице фали нам 200 евра месечно; (стр.9)

Како преполовити инфлацију; (стр.10)

Буџет предвидив и тешко остварив; (стр.10)

Криза и намети у Војводини угасили 5.000 фирми; (стр.12)

Гордијев чвор у „Југоремедији“;(стр.13)

Дневно без посла остане 130 људи;(стр.15)

Против два закона 110.000 грађана;(стр.16)

Споран «рад на одређено»;(стр.17)

Нови правилник о боловањима

Б. РАДИВОЈЕВИЋ

РФЗО утврдио максималан број дана одсуства с посла, у зависности од дијагнозе. Прописан и минимум прегледа које пацијент током боловања мора да обави

НА боловања ће се у Србији ускоро ићи ”по шеми” и унапред ће се тачно знати колико пацијент максимално може да болује, сазнају ”Новости”. Број дана одсуства са посла због болести, за сваку дијагнозу појединачно, дефинисан је правилником о боловањима.

У Републичком фонду здравственог осигурања ”Новостима” је у понедељак потврђено да је Управни одбор РФЗО усвојио овај документ и сад се чека да се о њему изјасни и Министарство здравља.

Према новом предлогу, рецимо, за прелом кука или кичме, по завршетку болничког лечења пацијент ће моћи да добије 90 дана ”поштеде”, за акутни бронхитис 21 дан, за тромбозу вена 30, а у тежим случајевима и до 60 дана...

СРБИН ПРОСЕЧНО БОЛУЈЕ ПО 50 ДАНА ДУЖЕ од 30 дана у Србији је, према подацима РФЗО, лане боловало скоро 70.000 запослених. Свако је, у просеку боловао по 50 дана, а сви заједно су одсуствовали са посла укупно 3.517.418 дана. Из касе осигурања сваком од њих, током боловања, исплаћено је по 63.905 динара. Статистика показује да се од 2008. године смањио број осигураника који су користили боловања дужа од 30 дана, али то не значи и да се мање болује, јер се у међувремену смањио и број запослених.

- У Србији до сада није било прописано максимално препоручено време боловања, и сада се то први пут уводи - каже Сања Миросављевић, портпарол РФЗО. - Наша идеја је да се уједначи рад првостепених комисија да се не би дешавало да пацијенти са истом дијагнозом негде добију седам, а негде 15 дана боловања. Препоручено време боловања за сваку болест одредила је струка, а читав правилник је пре усвајања на Управном одбору преконтролисао Институт за медицину рада ”Др Драгомир Карајовић”.

Ако добије ”зелено светло” Министарства здравља, овај правилник би, у пракси, докторе требало да обавеже да при упућивању на боловање ”не искачу” из препорученог времена одсуства са посла због болести. Али, у изузетним случајевима када се утврди да пацијент, ипак, није излечен, јер је лошије реаговао на терапију, или је дошло до компликација, боловање се може продужити и изван прописаног рока.

- Овакав правилник нам је неопходан и да би се спречила злоупотреба боловања, али он није на штету пацијената - каже за ”Новости” професор др Александар Миловановић, директор Института ”Др Драгомир Карајовић”. - Осим препорученог времена трајања привремене

спречености за рад због болести, дефинисано је и коју дијагностику за то време пацијент мора да обави.

Управо то би у примени правилника могло да буде спорно, јер би пацијенту током трајања боловања требало да се омогући да уради и прописани минимум дијагностичких прегледа. А, то у здравству Србије, где се и на ултразвук често чека и по неколико месеци, није увек изводљиво. Због тога се 2006. године, када је иницирано доношење правилника о боловањима, од њега одустало.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:358435-Svaka-hiljadita-firma-u-Srbiji-pokloni-13-platu>

Свака хиљадита фирма у Србији поклони 13. плату

Б. СТЈЕЉА

Додатним исплатама уочи празника може се надати свега 25.000 запослених. Часте само успешне, махом стране, компаније и банке

Мало ће се који радник уочи Нове године обрадовати тринаестој плати, а о исплатама јубиларних награда или бонуса готово да нема ни говора. Према прогнозама послодаваца и синдиката, од укупно 1,7 милиона запослених у Србији додатни новац би пред празнике могло добити највише 25.000 радника.

- И у прошлој години тринаесту плату је добило само 26.500 запослених - објашњава Драгољуб Рајић из Уније послодаваца Србије.

- И то је углавном реч о онима који раде у успешним, махом страним компанијама или банкама, али таквих је мање од 0,1 одсто. То значи да је бонусе у прошлој години исплаћивала тек свака хиљадита фирма. А, у овој се очекују још мања издвајања.

НИЈЕ ПЛАТА НЕГО БОНУС Колико ће да буде тешка тринаеста плата одлучује послодавац и углавном бира износ који је идентичан личном просеку у компанији. Ипак, ако се одлучи за други износ, мора да донесе одлуку о смањењу зарада како не би платио пенале Пореској управи. Зато се најчешће одлучују да је књиже као бонус и он варира од финансијског успеха сваке појединачне фирме.

Према Рајићевом објашњењу, проблем око додатних исплата није само у мањку готовине већ и у дестимулативним законима. Тако послодавци не знају како да кроз своје пословне књиге евидентирају додатне исплате, а уз то се на њих, за разлику од европских земаља, плаћају и порези и доприноси.

Није јасно дефинисано да ли се зарада из добити исплаћује као регуларна (тринаеста) плата или једнократни бонус. Самим тим, послодавци не знају да ли је потребно да плате порез на добит или порез на лична примања или доприносе за зараду. А ту је нејасноћу искористила Пореска управа и кажњавала предузећа у распону од 100.000 па до 1,6 милиона динара.

О јубиларним наградама се тек не размишља, а послодавци овај ”новчани институт” ионако сматрају непримереним.

- Њих махом добијају запослени у јавном сектору, а ови радници ионако имају у просеку 11.000 веће плате од запослених у привреди, који заправо једини и пуне буџет. Зато је бесмислено да се додатно награђују - оцењује Рајић.

С друге стране, синдикалци подсећају да су јубиларне награде зацртане у колективним уговорима, али потврђују и да се њихова исплата заобилази у широком луку.

- Послодавци, правдајући све кризом, не исплаћују ни оно што морају, а камоли оно што је додатно - каже Ранка Савић, председница Асоцијације слободних и независних синдиката. - Игнорисање јубиларних награда, а самим тим и колективних уговора, био је разлог последњег штрајка здравствених радника, а у припреми су протести и осталих делатности јер је већ очигледно да ће јубиларне награде бити замрзнуте и у наредном периоду.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.290.html:358349-Ostriji-uslovi-za-penzionisanje-muskaraca>

Оштрији услови за пензионисање мушкараца

Танјуг

Мушкарци који имају пун радни стаж од 40 година од јануара 2012. године у пензију ће одлазити старији за четири месеца, односно мораће да имају најмање 53 године и осам месеци живота

БЕОГРАД - Мушкарци који имају пун радни стаж од 40 година од јануара 2012. године у пензију ће одлазити старији за четири месеца, односно мораће да имају најмање 53 године и осам месеци живота.

Са сваком следећом календарском годином граница за одлазак у пензију за мушкарце ће се померати најпре за по четири месеца, до 2019. године а затим по шест, све до 2023. године када ће, уколико имају пуних 40 година радног стажа, старосна граница за одлазак у пензију бити 56 година живота, подсећа лист "Глас осигураника" на пензионерске услове који ће важити од почетка наредне године.

Управо због тога, они који ове године имају 53 године и четири месеца живота и стаж од четири деценије не треба да чекају, већ да најкасније до последњег дана децембра предају захтев за одлазак у пензију, јер ће до године морати да чекају да напуне 53 године и осам месеци живота.

Жене које у 2012. пуне 60 година живота за одлазак у пензију треба да имају најмање 15 година стажа, док оне које имају пун стаж, 35 одрађених година, морају да имају најмање 53 година живота.

Од 2013. године, међутим, за припаднице "слабијег" пола поостравају се сви услови: потребан радни стаж повећаваће се сваке године за по четири месеца, док 2021. не достигне 38 година стажа за пензионисање (уместо садашњих 35).

Подизаће се и старосна граница, па ће жене које имају пун радни стаж 2023. године морати да имају и најмање 58 година живота (уместо 53 колико је сада доња граница).

Значи, још следеће, 2012. године женама ће за пензионисање бити потребне 53 године живота и 35 година радног штата.

Мењају се услови и за полицијске службенике, припаднике Безбедносно-информативне агенције, Војно-безбедносне агенције и Војно-обавештајне агенција, запослене у Министарству спољних послова, у Управи за извршење кривичних санкција, пореској полицији, професионалним војним лицима.

Сви они ће 1. јануара 2012. у пензију моћи да иду најраније са 53 године и четири месеца живота и 20 година и осам месеци стажа.

Услов је да су најмање десет година и осам месеци ефективно провели на радним местима где се стаж рачуна са увећаним трајањем.

Законом о пензијском и инвалидском осигурању предвиђено је да се граница за одлазак у пензију подиже постепено све до 2023. године, после чега, према важећим прописима, више не би требало да буде нових услова за пензионисање.

У Фонду за пензијско-инвалидско осигурање се просечно годишње уради око 100.000 нових решења за остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања.

Приликом доношења решења о пензионисању, признаје се само стаж за који су плаћени доприноси. Захтев за пензију се предаје по престанку осигурања, а може и два месеца раније (уз пружање доказа да ће радни однос престати), након чега је законски рок за доношење решења два месеца.

Уколико неко испуњава минимум услова за пензију, а нису му уплаћени доприноси за укупан стаж, добиће привремено решење, док ће коначан обрачун пензије добити када се плате сви доприноси.

Уколико послодавац, из било ког разлога, није у прилици да плати заостале доприносе, онај ко је поднео захтев за пензију може то да учини и сам.

<http://www.blic.rs/Vesti/Tema-Dana/296739/Zdravkovic-Vladu-bi-trebalo-da-vodi-neko-od-uspesnih-privrednika>

Бирамо Нашу Владу

Здравковић: Владу би требало да води неко од успешних привредника

Основни економски проблеми Србије су: ниска стопа запослености становништва, висока стопа сиве економије, велики дефицити (буџета, спољне трговине), велике препреке пословању („Ease of doing business“ - истраживање Светске банке), неоптимална редистрибуција социјално угроженом делу становника и незавршен процес стварања модерне тржишне економије и ефикасне државе.

Мирослав Здравковић, економиста, колумниста, уредник сајта Макроекономија.орг

Суочавање са свим овим (и многим другим) проблемима истовремено, и њихово решавање захтевају добру аналитичку подлогу, у смислу зашто као проблеми постоје и како се најбоље могу решити.

Већина економских проблема је вишедеценијске природе. Ретки су, попут експоненцијалног раста јавног дуга, настали у трајању ове владе. Светска економска криза је само додатно продубила њихову дубину и појачала њихов интензитет.

Стога је неопходна прецизна дијагноза и доследно спровођење изабране терапије. Рецимо, уколико се дијагностицира да су ниске стопе званичне запослености и висока стопа неформалне незапослености последице неизвесног и недоследног институционалног окружења, онда стварање извесног окружења и доследна примена правила и закона представљају дугорочну терапију која ће заокренути трендове у пожељном правцу.

Држани интервенционизам у времену економске кризе показао се као неефикасан и као усмерен на корист одређеним социјалним интересним групама. Стога би требало да буде што мање државног интервенционизма, а што више доследне примене правила и кажњавања од одступања прописаних правила.

Јасно дефинисање правила и њихово доследно придржавање је пут да се минимализује корупција. Корупција се увек крије у дискреционој моћи одлучивања. Што се тиче економских ресора и председника владе предлога може да буде стотине међу привредницима, економистима, успешним Србима у дијаспори. Стога личан избор представља поништавање њиховог постојања.

Мислим да би и владу и економска министарства требало да води неко од успешних привредника, за чије име се не везују афере приликом процеса приватизације, и афере уопште.

Стога би мој одговор заправо био питање: ко је спреман да препусти руковођење својом фирмом некоме другом, а да се у потпуности посвети решавању државних проблема?

Контрола промена у вредности предузећа и личне имовине показала би да ли је неко преузео функцију ради сопствених или општих интереса.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/296826/Sindikato-policije-Strajk-dok-Vlada-ne-potvr-di-da-su-sredstva-obezbedjena>

Синдикат полиције: Штрајк док Влада не потврди да су средства обезбеђена

Танјуг, Бета

Независни синдикат полиције одбацио је вечерас став министра унутрашњих послова Ивице Дачића да нема разлога за штрајк, наводећи да ће обустава рада чланова тог синдиката бити настављена док Влада Србије не потврди да су обезбеђена средства за побољшање материјалног положаја полицајаца.

Председник штрајкачког одбора тог репрезентативног синдиката Дејан Ђукић рекао је да ће се о прекиду штрајка, који је почео 12. децембра, размишљати када Влада Србије буде усвојила буџет и потврдила да су одобрена средства која је МУП тражио. Ђукић је у изјави Тањугу поновио да проблем у решавању основних штрајкачких захтева - исплати дуговања и примени посебног колективног уговора - није у ресорном министру, већ у министарству финансија, односно Влади Србије. Он је додао да је на данашњем састанку НСП донета одлука о радикализацији штрајка, тако да се неће обављати регистрација возила јавних и комуналних предузећа.

"Посебан колективни уговор", додао је он, "добар је начин за системско решење проблема које подразумева да права припадника полиције буду изједначена са правима осталих запослених у Србији".

Чланови Независног синдиката полиције у штрајку су од 12. децембра, уз поштовање минимума процеса рада, јер траже бољи материјални положаја радника Министарства унутрашњих послова и полиције.

Основни штрајкачки захтеви су исплата заосталих путних трошкова и дневница, као и јубиларних награда, и стриктна примена посебног колективног уговора за полицијске службенике.

Дачић: Буџет повећан, нема разлога за штрајк полиције

Министар унутрашњих послова Ивица Дачић изјавио је данас да је предлогом буџета за следећу годину Министарству додељено мало више средстава и да полиција више нема разлога за штрајк. "МУП-у је додељено мало више средстава", рекао је Дачић и оценио да је то почетак системског решавања положаја полиције у друштву и да полицајци више немају разлог за штрајк.

Према предлогу буџета, Министарству унутрашњих послова повећана су издвајања са око 50 милијарди у 2011. на 54,6 милијарди динара у 2012.

Апел да се именује начелник ПУ Нови Сад

Синдикат српске полиције упозорио је вечерас да Полицијска управа Нови Сад већ две године нема начелника и апеловао на министра Ивицу Дачића да што пре именује новог.

ССП је у саопштењу за јавност оценио да је "недопустива и превише неозбиљна [изјава министра Дачића](#) да нико не жели да се кандидује за место начелника, када је познато да се начелник именује решењем министра, а не конкурсом".

"Нови Сад од јуна 2009. има заменика начелника (Стевана) Крстића, који је до сада својим радом показао да може да буде први човек Полицијске управе", наводи се у саопштењу и додаје "да је очигледно да су у питању партијске несугласице, а да се професионалност ставља у други план".

Уз оцену да полиција мора бити деполитизована и мора радити и одлучивати у интересу грађана, ШП је подсетио да је Нови Сад други град у Србији по броју почињених кривичних дела и да је проблем можда у томе што две године нема начелника.

"Крстић већ две године врши функцију на коју је постављен, али он нема сва овлашћења као начелник. Његово именовање очигледно кочи политика", наводи се у саопштењу.

У јуну 2009. тадашњи начелник новосадске полиције Миладин Кострешевић отишао је у пензију, а његову функцију од тада обавља заменик начелника Стеван Крстић.

„Блицова” потрошачка корпа за четврти квартал 2011.

Само за основне намирнице фали нам 200 евра месечно

Марија Шкрбић

Према подацима Републичког завода за статистику, просечна нето зарада у октобру у Србији износила је 38.167 динара. Према истраживању које је урадио „Блиц“, просечна четворочлана породица са два запослена и два издржавана члана са толиким примањима не може да подмири ни најосновније животне трошкове.

[Кликни за увећање \(+\)](#)

„Блицово“ истраживање показује да је у децембру ове године за најосновније животне трошкове просечној четворочлавној породици потребно 97.030,62 динара, док две просечне плате укупно износе 76.334 динара.

У односу на септембар када је „Блиц“ урадио слично истраживање, потрошачка корпа у децембру већа је за 1.032,85 динара, док је у односу на јун корпа скупља за 1.603,19 динара.

Како преполовити инфлацију

Народна банка Србије предвидела да раст цена до године буде четири одсто плус минус 1,5 процентних поена

Народна банка Србије и за наредну годину „призива” ниску инфлацију. У томе нема ничег чудног, јер јој је одржавање стабилности цена основни посао и задатак. Тако је програмом монетарне политике централна монетарна институција предвидела да инфлација буде максимално 5,5 одсто. Другим речима, да на крају 2012. године раст цена на мало буде у распону од четири плус-минус 1,5 одсто.

Колико је тај циљ реалан с обзиром на то да је инфлација овог часа 8,1 одсто? То значи да ту стопу за годину дана треба преполовити. Треба, такође, знати да је НБС чешће омашивала него што је погађала у циљ када је инфлације у питању. План је план, али из њега се не види и како успети у том науму.

Додатна невоља је што предлог буџета за наредну годину не показује знаке довољне рестриктивности. Сви они који плате примају из државне касе могу се надати повећању и то за око пет одсто.

Цео текст прочитајте у штампаном издању од 20. децембра.

У ФОКУСУ - Влада опет каснила са предлогом буџета, па ће посланици имати мало времена за детаљнију анализу

Буџет предвидив и тешко остварив

Аутор: А. Милошевић

Београд - Предлог буџета Србије за 2012. годину који је Влада Србије упутила Скупштини на усвајање, долази опет после истека законског рока и по оценама економиста не доноси ништа неочекивано. Влада је предвидела дефицит буџета од 140 милијарди динара, док мањак консолидованог буџета, који укључује и касе локалних самоуправа износи 152 милијарде динара, или 4,25 одсто бруто домаћег производа.

До ових цифара Влада је дошла гимнастиком која код стручњака буди сумње у одрживост планираног буџета, због чега је већ сада извесно да ће средином године поново морати да се прави ребаланс.

Влада је, наиме, предвидела да ће приходи од пореза на додату вредност у 2012. бити 362,8 милијарди динара, што је за чак 6,28 одсто више него што је ребалансом било пројектовано за 2011. годину. Толики скок у примањима по основу ПДВ-а предвиђен је у ситуацији када се рачуна са привредним растом од само 1,5 одсто. Стручњаци сматрају да је тако нешто могуће, али не и реално, јер би у ситуацији када јој иде лоше, привреда морала да постане далеко одговорнија, да престане да избегава плаћање ПДВ-а, док би држава у предизборној кампањи морала да се обрачунава са сивом економијом. Друга варијанта, која је такође тешко спроводива пред изборе, јесте повећање стопе ПДВ-а, што би, тврде стручњаци додатно оптеретило иначе крхку привреду.

Друго је питање да ли ће привредни раст уопште и бити поменутих 1,5 одсто, пошто због све горе ситуације у еврозони, Србији прети даље смањење тражње у Европској унији, која представља главно тржиште за домаће извознике.

Уколико предвиђени раст изостане, и буџет ће постати неодржив, па ће или опет морати да се смањују расходи или да се држава још више задужује.

Предлогом буџета предвиђено је повећање плата у јавном сектору и пензија за четири одсто у априлу и 0,9 одсто у октобру. Субвенције ће бити веће за 7,6 милијарди динара и износиће 42 милијарде динара. Један од највећих удара претрпеће Министарство одбране, којем је буџет смањен за чак 21,4 милијарде динара, односно за скоро целих 30 процената.

Александар Стевановић, сарадник Центра за слободно тржиште, сматра да буџет „није ни претерано добар ни претерано лош, ни штедљив ни развојни“. Према његовим речима, до веће наплате ПДВ-а могло би да дође, ако би „држава одлучила да тај порез морају да плаћају сви, а не само ко хоће“.

- Још нисам чуо ни једног привредника да се жали на то да му је ПДВ највећи проблем. Тако да би, ако буде праве воље, приходи од ПДВ-а могли да се повећају. Међутим, проблем је у томе што се Влада хвали дефицитом од 4,25 одсто. Тај мањак није постигнут растерећењем привреде, тако да ми само тапкамо у месту. И још је питање како Влада мисли да финансира тај дефицит, односно како ће се додатно задужити, а да не погази основну поставку своје политике, границу дуга од 45 одсто БДП-а, која је већ пређена - каже Стевановић.

Због тога овај економиста сматра да ће и 2012., као и претходних година, морати да дође до ребаланса буџета или у лето или на јесен или ће се држава још мало задужити и „погазити свој основни циљ“.

- Ово је буџет континуитета, који нас на дужи рок не води ничему добром - додаје Стевановић.

Мирослав Здравковић, уредник портала макроекономија.орг, упозорава да је према новембарским подацима, приход од ПДВ-а у последњих годину дана реално пао за чак 12 одсто, а номинално за четири.

- Све ово подсећа на крај 2008. године, али још ситуација није толико драматична. Много више смо под утицајем дешавања у Немачкој и другим земљама окружења, него што остваривост буџета зависи од нас самих, тако да треба само да јако пажљиво пратимо дешавања у Европи - каже Здравковић и потврђује да постоје реални ризици на приходној страни буџета.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/kriza-i-nameti-u-vojvodini-ugasili-5000-firmi>

Криза и намети у Војводини угасили 5.000 фирми

У Војводини је у протекле две године угашено највише фирми, ако се има у виду број новоснованих и оних на које је стављен катанац. Оптерећене државним наметима које гуше фирме и у остатку земље,

У протеклих двадесет месеци се на стотину отворених фирми гасило – 115

овдашње су, наиме, додатно на удару већих намета локалних самоуправа, а данак су дале и због тога што су, познато је, Војвођани најревносније платише у земљи и савесно измирују обавезе према држави.

Наиме, по најновијим подацима Уније послодаваца Србије, у Војводини је од 1. јануара 2010. до 1. септембра ове године угашено 10,5 посто више привредних друштава од укупног броја новоснованих, док тај проценат, када је реч о предузетничким радњама, износи око један посто.

Колико је то за Војводину поражавајући и алармантан податак најбоље показује то што је у истом периоду, рецимо у Београду, угашено тек 3,4 одсто привредних друштава. То је заправо разлика између броја угашених у односу на број отворених, што значи да се у Војводини у протеклих двадесет месеци на стотину отворених фирми гасило – 115. Поређења ради, у УПС-у наводе да је та разлика у региону јужне Србије – 5,8 одсто.

У УПС-у наводе податке званичне статистике по којима је у марту прошле године у Војводини било 30.467 привредних друштава, док их је у августу 2011. било 26.607. Укупно, рачунајући и предузетнике, у марту прошле године Војводина је имала 89.635 предузећа, док их је у августу ове године било 84.439. Слика употпуњује број запослених, којих је у Војводини прошле године у марту било 493.185, док их је у августу 2011. било 459.853, наводе у УПС-у.

– У Словачкој је 2007. године пала влада зато што је било један посто више затворних него отворених фирми. То је било равно националној катастрофи – каже за „Дневник” Драгослав Рајић из Уније послодаваца Србије, уз оцену да је то велики губитак и за локалне самоуправе и за Покрајину.

У Војводини је много фирми угашено, између осталог, и по новом Закону о аутоматском стечају, нису само гашене из редовног пословања. Међутим, предузећа која су гашена по аутоматизму јер су била у блокади две или три године, само је око два посто.

– За Војводину је симптоматично да су у последње две године, што због приближавања ЕУ и увођења нове регулативе, што због чињенице да су се многе, поготово мање развијене општине нашле у проблему, значајно подигнуте комуналне таксе, то јест цене комуналних услуга. Трошкови пословања доста су већи на основу различитих такса донетих на основу Закона о заштити животне средине, Закона о безбедности хране..., с обзиром на то да у тим општинама, на пример у Новом Саду, Сомбору и другим, град није одвјао новац да помогне предузећима при увођењу тих стандарда. Једноставно, већи број фирми је затворен и велики део привредника који су имали мале радње, а који су се бавили најосновнијом услужном делатношћу, малим производњама није могао поднети те трошкове – објашњава Рајић.

– Војводина је, просто, подручје далеко богатија него неки други делови Србије, међутим, проблем је у оме што су у Војводини намети значајно подигнути. У Темерину су, рецимо, таксе огромне, паркинг простор је за привреднике пет-шест пута скупљи, гас је у Војводини за привредне субјекте скупљи од 50 до 200 посто од општине до општине. Нажалост, логика оптерећивања по принципу „ето, богатији су па хајде да узмемо од њих”, показала се као контрапродуктивна – каже Рајић, наводећи да је у Београду ипак дошло до смањења такси на ниво из 2009. године и да је, захваљујући добром организовању привреде, раст тих рошкова амортизован.

– Такође, у Војводини су жестоко наплаћивана ауторска права – наводи наш саговорник. – На југу Србије такође има бесмислених намета, али тамо је економска ситуација веома тешка па се избегавало се да се ти намети дижу, док су у Војводини листом подизани протеклих година и довели су до тога да се затварју мале фирме које би требало да су окосница развоја. По његовим речима, највећи проблеми, то јест највећа оптерећања пословања за привреднике су у Темерину, Суботици, Сомбору, док су најбољи услови у Кикинди.

Једну таксу трипут наплате

– У Војводини се само комуналне таксе разликују и двадесет пута од општине до општине – каже Драгослав Рајић. – Свака локална самоуправа уводи таксе за јавну расвету, па за коришћење јавних површина, па за коришћење зелених површина... Сви гледају само како да узму новац од привредника па му једну таксу, рецимо еколошку, наплаћују на републичком нивоу, па му харач узимају локалне самоуправе... Баш у Војводини – по истом закону, по истом основу, наплаћују еколошку, то јест таксу за очување животне средине, као и накнаду за шуме. Тако је једна иста накнада плаћена тростуко, што нема нигде него код нас.

<http://pressonline.rs/sr/vesti/Vojvodina/story/193623/Gordijev+%C4%8Dvor+u+%E2%80%9EJugoremediji%22.html>

Неизвесност: И даље напетост у зрењанинској фабрици лекова

Гордијев чвор у „Југоремедији“

Агонији у зрењанинској фабрици лекова „Југоремедија“ нема краја.

Договор са састанка од пре више од месец дана, коме су присуствовали представници два супротстављена синдиката - Здравко Деурић, директор фабрике, и Мехо Омеровић, председник

Управног одбора „Југоремедија“ - није испоштован.

На том састанку, наине, договорено је да надлежни у року од десет дана доставе предлог споразума о исплати заосталих дуговања и да јавност и све заинтересоване стране буду благовремено информисане о томе. Незадовољство је све веће, представници самосталног синдиката који подржавају директора Здравка Деурића за лошу ситуацију криве државу, док синдикат „Независност“ и новоформирано Удружење акционара „Југоремедија ИИИ“ за колапс у предузећу окривљују менаџмент фабрике.

Да стрпљења има све мање показује и прошлонеделњи једночасовни штрајк упозорења, који су организовали чланови Самосталног синдиката.

- Држава је власник 42 одсто капитала „Југоремедије“. Тражили смо репрограм кредита, Фонд за развој ћути и блокира рачун фабрике. Да ли је интерес државе да уништи домаћу производњу и увози лекове - запитао се Владимир Пецикоза, председник Самосталног синдиката.

С друге стране, представници синдиката „Независност“ и Удружења акционара „Југоремедије“ кривца за своје проблеме нашли су у директору Здравку Деурићу и менаџменту фабрике. Највише им смета што су у близини „Југоремедије“ почели градњу нове фабрике „Пенфарма“, чији је сувласник са 30 одсто капитала управо „Југоремедија“ и где су пренете [машине](#) за производњу антибиотика и лиценце власништво овог зрењанинског гиганта. Нова фабрика запослиће око 50 радника и представници ова два удружења сматрају да је то само одступница за Деурића и његове следбенике.

В. Жарковић

Porazna statistika

Dnevno bez posla ostane 130 ljudi

BOJANA ANDELIĆ

Tokom protekle decenije dok je država svake godine zapošljavala u proseku po 1.000 novih radnika, u pre-radivačkoj industriji Srbije u istom vremenskom periodu 30.000 zaposlenih gubilo je posao. Nimalo ohrabrujući nije ni bilans otpuštanja u poslednjih dvanaest meseci. Prema podacima zvanične statistike, u Srbiji je dnevno bez radne knjižice ostajalo oko 130 zaposlenih. Od 50.000 građana koji su u poslednjih godinu dana otišli na biro rada, tek oko 1.000 je iz javnog sektora.

Iako je pre dve godine Vlada Srbije najavila racionalizaciju i u svom dvorištu, rezultati obećanja, koje je potkrepljeno i zakonom, javnosti nisu do kraja poznati. Za koliko je tačno smanjen broj zaposlenih u državnoj i lokalnoj samoupravi niko ne zna. Taj podatak "Blic" nije dobio ni od jednog od resornih ministarstava finansija, ekonomije, državne uprave i lokalne samouprave, koja su učestvovala u kreiranju i donošenju zakona o racio-

Od 50.000 građana koji su u 2011. otišli na biro, tek oko 1.000 njih je iz javnog sektora

nalizaciji. A odgovornost za praćenje poštovanja ovog zakona prebacuju jedni na druge. Prema podacima Ministarstva finansija, u javnom sektoru, ne računajući policiju i vojsku, 7.000 je manje

Racionalizacija

U zakonima o racionalizaciji zaposlenih u državnoj upravi i lokalnoj samoupravi, usvojenim 2009. godine, jasno piše da je Ministarstvo finansija zaduženo za kontrolu i praćenje smanjenja broja zaposlenih, kao i da te podatke mora javno da objavi. Oni tvrde da je smanjen broj zaposlenih za više od 10 odsto, ali ne navode podatak koliko ih je bilo pre racionalizacije.

zaposlenih u odnosu na 2009. godinu, što je dvostruko manje od 14.000 koliko je najavljivano.

Prema proceni Unije poslodavaca Srbije (UPS),

država je ovim zakonom samo zamazala oči javnosti, jer stvarnih i pravih rezova nije bilo.

- Vi ste imali otpuštanje u državnoj upravi, negde oko 8.000 radnika, navodno. I videli ste kako su neki lepo uzeli otpremnine i posle toga se zapošljavali u tim novoosnovanim agencijama jer se ispostavljalo da su oni baš ti stručnjaci koji im treba - ocenjuje Dragoljub Rajić iz Unije.

Ekonomista i urednik sajta Makroekonomija.org Miroslav Zdravković kaže da isti fenomen postoji i u zemljama u regionu, Hrvatskoj, Sloveniji, Bosni i Hercegovini, te da u tom smislu Srbija ne štrči mnogo, osim po kako kaže "dubini pada".

- Ni u jednoj od njih nije zabeležen pad u kome je za deset godina bez radne knjižice ostalo gotovo pola miliona ljudi. A pošto smo

dotakli dno, krajem prošle godine, prvi put u poslednjoj deceniji, imali smo blagi rast. Ali znate, kad stignete do dna, dublje ne možete, krivulja mora da krene na kraju da se penje - objašnjava Zdravković koji ne očekuje da će se ponoviti scenario otpuštanja kao u periodu kada je počela ekonomska kriza.

- Mislim da sektori koji su najčešće bili pogodeni nemaju gde dalje da idu i ne očekujem da će se isti scenario ponoviti kod njih. Ovoga puta na udaru bi mogle da budu drugi sektori, poput bankarskog, usluga ili nešto slično - ocenjuje Zdravković.

U Ministarstvu finansija priznaju da su u međuvremenu ministarstva i ostali republički organi i organizacije na javnim konkursima primali nove zaposlene.

- To su radnici koji su primljeni prevashodno na radna mesta vezana za evropske integracije, ali u okviru sistematizacija radnih mesta koje su usklađene sa Zakonom o maksimalnom broju od 28.400 zaposlenih. Na osnovu podataka Uprave za trezor, u republičkoj administraciji na neodređeno vreme radi 27.504, što je u predviđenim okvirima - kažu u Ministarstvu.

Protiv dva zakona 110.000 građana

Procenjuje se da će za pet godina usluge da poskupe od tri do pet puta, a ne želimo sistem „balkanska plata- evropska usluga“, tvrdi Milan Grujić, predsednik sindikata zaposlenih u komunalno-stambenoj delatnosti, gde su juče sumirani potpisi narodne inicijative

Dobriča Soleša

Beograd

U javno-komunalnom sektoru se sprema dugonajavljivana i očekivana privatizacija, ali postoji ogroman strah zaposlenih da će ceh neprikladnih zakona i loše prakse, plaćati ne samo zaposleni već i većina građana. „Nakon što smo juče konačno sumirali rezultate, koji još pristižu s terena, došli smo do impozantnih brojki. Prikuplje-

no je 110.000 potpisa građana širom Srbije radi „narodne inicijative“ u kojoj se zahteva pokretanje zvaničnog postupka u Skupštini Srbije da se Zakon o komunalnim delatnostima i Zakon o javno-privatnom partnerstvu, usvojeni 22. novembra, stave van snage“, ističe za „Privredni pregled“ Milan Grujić, predsednik sindikata zaposlenih u komunalno-stambenoj delatnosti Srbije. „Potpisivanje inicijative bilo je organizovano od 28. novembra do 4. decembra, i dobili smo široku podršku, građana.

Skenirane i overene spiskove prosleđuje-mo na sve nadležne adrese, a predviđeno je da se 26. decembra dostave zakonodavnoj komisiji republičkog parlamenta, kako bi se u narednom periodu donela relevantna odluka o raspisivanju referenduma po ovom pitanju“, dodaje Grujić. On ukazuje da su stavovi o neprihvatljivosti ovih zakonskih dokumenata jedinstveni, a sindikati su dobili podršku stručne javnosti i Privredne komore Srbije. „Prvim, još gorim rešenjem,

bilo je predviđeno da se sve delatnosti daju u koncesiju, a na insistiranje sindikata i organizovanjem protesta 10. novembra uspele smo da izdejstvujemo da se sistem vodosnabdevanja, trolejbuski saobraćaj i pogrebne usluge izuzmu iz postupka poveravanja stranom operateru. Taj predlog je prihvaćen, ali nismo zadovoljni jer nema nikakve logike da se izuzme odvođenje i kanalizisanje otpadnih voda.

Pod istim tretmanom treba da bude šinski prevoz i daljinsko grejanje. Jasna je namera da se te delatnosti povere privatnom operateru radi stvaranja mešovitih preduzeća“, kazuje Grujić. On dodaje da nije problem samo u zakonu, kada se ima dobra namera, već i u činjenici da su ova preduzeća politizovana, ne uvažava se pritom ekonomska logika, a komunalnim sistemima upravlja se kao da su partijski feudi.“ Zavladao je strah od primene nedorečenih zakona, koji će sutra da utiču na otpuštanje, pad kvaliteta usluga... Stručne su procene da će cene za

pet godina da porastu tri do pet puta, doći će do velikih šteta kao u Mađarskoj, Bugarskoj i drugim zemljama. Predstavnici krupnog kapitala traže otvaranje ovog sektora za investicije i traži se otvaranje „breše“ za plasman privatnog kapitala, a pod firmom ulaganja u ekologiju i tehnologiju otimaju se prirodni resursi“, obrazlaže Grujić. „Narodnu inicijativu“ podržavaju sindikati Nezavisnost, Sloga, Asocijacija slobodnih i nezavisnih sindikata i Beogradski udruženi sindikat. Niko od njih ne veruje nedavnim obećanjima ministra prostornog planiranja Olivera Dulića i ministra ekonomije Nebojše Čirića da će se sporni zakoni poboljšati i doraditi podzakonskim aktima. Ako je kroz privatizaciju već uništena privreda, sličan scenario nećemo dozvoliti u komunalnom sistemu, poručuju predstavnici komunalaca. U ovom sektoru radi oko 53.000 zaposlenih u Srbiji, ima 680 firmi, od čega 380 specijalizovanih samo za komunalne delatnosti.

Sporan „rad na određeno“

Poslodavci za, sindikalci protiv produžavanja rada na određeno od jedne na tri godine, a ministar rada Rasim Ljajić za kompromis

Dobrila Soleša

Beograd

Kontroverze oko izmena i dopuna Zakona o radu, kao ključnog dokumenta iz oblasti radno-pravnih odnosa još uvek traju, a barem neke nedoumice trebalo bi da budu otklonjene na sednici Socijalno-ekonomskog saveta, koja je zakazana za 26. decembar. Iako je bilo predviđeno da se ovaj dokument nađe pred ovih telom još u oktobru, došlo je do odlaganja, iako je ministar rada i socijalne politike Rasim Ljajić još početkom novembra, nakon konsultacija s delegacijom MMF-a izjavio da ni jedna obaveza s naše strane nije prekršena. Po navodima Ljajića, glavne izmene odnose se na isplatu otpremnina i rada na određeno vreme, ali za sada postoje neusaglašeni stavovi poslodavaca i sindikata. „S obe strane treba da dođe do kompromisa“, kazao je Ljajić. Većina inostranih investitora već duže vreme, posredstvom „Bele knjige“, zagovara oštrije promene radnog zakonodavstva, uključujući i produžavanje rada na neodređeno vreme sa jedne na tri godine, pa čak i ukidanje otpremnina, dok su domaći poslodavci malo blaži. Predsednik Unije poslodava-

FOTO: BETA

Ministar rada i socijalne politike Rasim Ljajić

ca Srbije Nebojša Atanacković spreman je da prihvati soluciju oko produžetaka za regulisanje rada na određeno vreme, ali nije pobornik kažnjavanja poslodavaca po osnovu isplate otpremnine. „Nećemo dozvoliti da poslodavac plaća otpremninu radniku za 20 godina staža, ako je, na primer, zaposleni kod njega radio pet godina. „Ukoliko se usvoji predlog da poslednji poslodavac mora da plati naknadu za sve godine, niko nije lud da zaposli nekog s dužim stažom“, tvrdi Atanacković. Iz UPS-a podržavaju rešenja po kojima bi se ubuduće ukinula isplata dvostrukih otpremnina, što su pojedine firme i poje-

dinci zloupotrebljavali. Sindikati su, s druge strane, zauzeli stav da ni po koju cenu neće pristati na pritiske koje diktira zakonodavac, uz pritiske MMF-a za dalje smanjivanje radničkih prava. Potpredsednik Veća Saveza sindikata Srbije i predsednik sindikata Beograda Vlada Andrić tvrdi da postoji generalno neslaganje da se „određeno“ produži na tri godine. „Trebalo da se regulišu da poslednji poslodavac plati otpremninu na odrađen staž, a ukoliko se radnik ponovno zaposli, drugi podmiruje i za ostatak godina. Radi se o prilično 'vrućem krompiru' o kojem će se raspravljati na sednici sindikalnog veća

predviđenoj za 22. decembar“, navodi Andrić. „No, i bez obzira na promene Zakona o radu, veoma su loše naše prognoze po kojima će u 2012. godini bez posla ostati oko 100 hiljada radnika“, dodaje on. Predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata Ranka Savić ističe da je nezaposlenost dostigla oko milion, postoji armija od preko 100 hiljada radnika „na određeno“, s tendencijom uvećanja. „Ti ljudi ne mogu da reše nijedan egzistencijalni problem, da zasnaju porodicu, reše stan ili uzmu kredit. U predizbornom periodu teško će proći predviđene izmene“, ocenjuje Savić.